

## KO JE KO

**Dragan Babić** (1987, Karlovac), osnovne i master studije završio na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše kratke priče i književnu kritiku. Objavio je knjigu proze *Tviter priče* (2014). Živi u Novom Sadu.

**Arijana Božović** (Beograd), diplomirala je na Odseku za anglistiku Filološkog fakulteta u Beogradu. Objavila je prevode proze Forda Medoksa Forda, Grejama Grina, Elija Vizela, Dž. M. Kucija, Penelopi Ficdžerald, Džona Banvila, Dženet Vinterson, Ijana Makjuana, zatim prevode poezije Vilijama Karlosa Vilijamsa, V. H. Odena, Adrijen Rič, V. G. Zebalda i Teda Hjuza. Dobila je nagradu „Miloš N. Đurić“ 2003. za prevod romana Ijana Makjuana *Iskupljenje* i nagradu „Mihajlo Đorđević“ 2007. za prevod Makjuenovog romana *Subota*. Živi u Beogradu.

**Marjan Čakarević** (1978, Čačak), diplomirao je i završio master studije iz srpske i svetske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavljene knjige poezije: *Isečci* (1997), *Paragrad* (1999), *Sistem* (2011), *Jezik* (2014) i *Sedam reči grada* (2014). Piše i književnu kritiku i esejistiku. Objavljuje u domaćim i regionalnim časopisima. Dobitnik je Nagrade „Miroslav Antić“ za knjigu *Jezik* (2015). Živi u Beogradu.

**Đorđe Despić** (1968, Užice), doktorirao je na Odseku za srpsku književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde i radi kao docent na predmetu Teorija književnosti. Piše studije, oglede i književnu kritiku. Objavljene knjige: *Aksiološki izazovi* (2000), *Spiralni tragovi – kritike i eseji o srpskom pesništvu* (2005), *Poreklo pesme – potencijal intertekstualnosti u poeziji Miodraga Pavlovića* (2008) i *Preživeti u tekstu* (2011). Živi u Novom Sadu.

**Gordana Đilas** (1958, Nakovo), završila je Filozofski fakultet u Novom Sadu, grupa za Jugoslovenske i opštu književnost. Objavila je knjige poezije *Pred ogledalom* (1985), *Gospodine, gospodine* (1989), *Carski vrt* (1996), *Zvezda juga* (2002), *Usputna stanica* (2005), *Učitelj sećanja* (2009), *Sećanje koje se nije dogodilo*

(2011), *Bila sam poslušno drvo* (izabrane i nove pesme, 2012), *Druge stvari* (2012) i *Sever, udaljen zvuk* (2015), kao i knjige *Šest poslanika Biblioteke Matice srpske* (1998), *Mapa sveta Petrovaradinske tvrđave* (sa B. Poprčanom, N. Mamulom, Đ. Pisarevim, 2005). Priredila knjige *Reči i vreme* (izabrani tekstovi Milana Pražića, 2002), *Otvoreni svet* (izabrani prevodi Duška Vrtunskog, 2003) i *Tribina mladih: 1954–1977* (sa N. Mamulom, 2004). Dobitnica nagrada Pečat varoši sremskokarlovačke (2010) i Milica Stojadinović Srpinkinja (2011), kao i Godišnje nagrade Nakova (2014). Živi u Novom Sadu.

**Karlos Fuentes** (*Carlos Fuentes*; 1928, Panama – 2012, Meksiko Siti), romansijer, pripovedač, dramski pisac i esejista. Jedan je od najznačajnijih meksičkih i hispanoameričkih pisaca XX veka, kao i jedan od najvažnijih pisaca savremene svetske književnosti. Autor je više od dvadeset knjiga proze, među kojima su i slavni romani: *Smrt Artemija Kruza* (1962), *Sveto mesto* (1967), *Terra Nostra* (1975), *Stari Gringo* (1985), *Dijana* (1996), *Godine s Laurom Dijaz* (2000), *Srećne porodice* (2006), *Volja i sudbina* (2008), *Adam u raju* (2009). Najvažnije knjige eseja: *Argumenti Latinske Amerike* (1963), *Latinska Amerika: Rat sa prošlošću* (1985), *Ja i drugi* (1988), *Novo vreme za Meksiko* (1994), *Protiv Buša* (2004). Njegovi romani, priče i eseji prevedeni su na sve veće svetske jezike. Napisao je čitav niz eseja i esejističkih knjiga posvećenih najaktuelnijim pitanjima savremene politike, društva, kulture, ekologije ili medija. Po Fuentesovim romanima snimljeno je nekoliko filmova. Autor je nekoliko filmskih scenarija. Dobio je veliki broj književnih nagrada, među kojima su: Nagrada „Romulo Galjegos“, Nagrada „Alfonso Reyes“, meksička Nacionalna nagrada za književnost, Servantesova nagrada i Nagrada Princa od Asturije, Nagrada „Grinsan Kavur“, Nagrada „Pikaso“, Nagrada Španske kraljevske akademije, Nagrada „Galilej“, Nagrada „Don Kihot od Manče“.

**Mila Gavrilović** (1980), diplomirala je na poljski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Završila je specijalističke studije na Šleskom uni-

verzitetu (Uniwersytet Śląski) u Katowicima. Sarađuje sa velikim brojem izdavačkih kuća, časopisa, novina i portala u Srbiji, regionu i Poljskoj. Član je Udruženja književnih prevodilaca Srbije. Prevodi sa poljskog i engleskog. Živi u Beogradu.

**Borivoj Gerzić** (1959, Beograd), pisac i prevodilac. Objavio četiri zbirke pripovedaka. Prevodio je Džojso, Beketa, Pintera, Mameta, Sema Šeparda, Olbija, Artura Kopita, Lorensa Darel... Autor je *Rečnika anglo-američkog slenga, Englesko-srpskog rečnika fraza i idioma* i koautor *Rečnika savremenog beogradskog žargona*

**Tatjana Gromača** (1971, Sisak), diplomirala je komparativnu književnost i filozofiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gde je predavala filozofiju u srednjoj školi te pisala i objavljivala u književnim časopisima. Objavila je sledeće knjige: zbirka pesama *Nešto nije u redu?* (2000), roman *Crnac* (2004), dokumentaristička proza *Bijele vrane: priče iz Istre* (2005), roman *Božanska dječica* (2012) i *knjiga proze Ushiti, zamjeranja, opčinjenosti* (2014). Knjige su joj prevedene na brojne jezike (nemački, češki, poljski, slovenački, bugarski i makedonski), a dobitnica je nekoliko nagrada i stipendija za svoj književni rad. Od 2009. zaposlena je u riječkome *Novom listu*. Živi u Puli.

**Milimir Gavrilović** (1988, Beograd), osnovne i master studije je završio na Katedri za srpsku književnost sa jugoslovenskim književnostima Filološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu. Trenutno na doktorskim studijama na istom fakultetu. Objavljuje kritiku i radove iz oblasti književne istorije u naučnim časopisima za književnost, umetnost i kulturu. Učestvuje na domaćim i međunarodnim naučnim skupovima. Živi u Beogradu.

**Enes Halilović** (1977, Novi Pazar), objavio je zbirke poezije: *Srednje slovo* (1995), *Bludni parip* (2000), *Listovi na vodi* (2007), *Pesme iz bolesti i zdravlja* (2011) i *Zidovi* (2014); zbirke priča *Potomci odbijenih prosaca* (2004) i *Kapilarne pojave* (2006); drame *In vivo* (2004) i *Kemet* (2010), i roman *Ep o vodi* (2012). Osnovao je književni časopis *Senti* i internetski časopis *Eckermann*. Priče, poezija i drame su mu objavljene u zasebnim knjigama na engleskom, poljskom, francuskom, makedonskom, turskom i bugarskom jeziku, a proza i poezija prevedena na engleski, nemački, španski, ruski, arapski, turski, francuski, poljski, rumunski, ukrajinski, mađarski, slovenački, letonski, albanski, makedonski, grčki, bugarski i katalonski jezik. Njego-

vu dramu *Komad o novorođenčadima koja govore* premijerno su izveli glumci berlinskog teatra Schaubühne 10. marta 2011. godine. Zastupljen je u brojnim pesničkim i proznim antologijama u zemlji i inostranstvu. Dobitnik je Zlatne značke za doprinos kulturi, kao i književnih nagrada „Meša Selimović“, „Branko Miljković“, „Đura Jakšić“ i „Ahmed Vali“, a za urednički rad u *Sentu* dobio je nagradu „Sergije Lajković“.

**Emsura Hamzić** (1958, Sveti Nikole), diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, gde je završila i gimnaziju i osnovnu školu. Do sada je objavila dvanaest knjiga: poezija – *Ugljevlje* (1988), *Tajna vrata* (1999), *Boja straha* (2002), *Semiramidin vrt* (2008), *Zlatna grana* (izabrane i nove pesme, 2012), *Sirius* (2013); pripovetke – *Jerihonska ruža* (1989), *Večeri na Nilu* (2005), *Smaragdni grad* (2011); roman *Jabana* (2007); knjige za decu – *Kuća za dugu, pjesme i priče* (1995) i *Zemlja Dembelija, pjesme i priče* (2014). Uvrštena je u više proznih i poetskih antologija, kao i poezije za decu. Dela su joj prevedena na više jezika. Dobitnica je Međunarodne nagrade za kreativno ukrštanje kultura, „Pečati varoši sremskokarlovačke“ i Nagrade „Milica Stojadinović Srpkinja“. Članica je Društva književnika Vojvodine, Društva pisaca BiH, Udruženja književnika Srbije, Srpskog književnog društva. Živi u Novom Sadu i Sarajevu.

**Nataša Kampmark** (1974, Foča), magistrirala je i doktorirala na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavila je studiju o savremenoj australijskoj prozi pod naslovom *Trilica australijske proze* (2004) i zajedno sa Majklom Vajldingom priredila antologiju savremene australijske proze *Priče iz bezvremene zemlje* (2012). Živi u Novom Sadu i Melburnu.

**Etgar Keret** (hebrejski: עֵתְגָר קֶרֶת; 1967, Ramat Gan), majstor kratke forme i jedan od najpoznatijih savremenih izraelskih književnika. Njegove knjige su bestseleri u Izraelu, a zanimljiv je i podatak da se najviše krađu po knjizarama i da su najčitanije u zatvorima. Po njegovim pričama je do sada snimljeno pedesetak filmova. On je jedini izraelski autor čije su knjige objavljene u Palestini. Poznat je i kao filmski i televizijski scenarista. Film *Meduze*, koji je režirao zajedno sa svojom suprugom Širom Gefen, osvojio je „Zlatnu kameru“ na festivalu u Kanu. Njegova proza prevedena je sa hebrejskog ili engleskog na više od trideset jezika u četrdesetak zemalja.

**Miloš Kordić** (1944, Komogovina, Banija), školarovao se u Jošavici, Komogovini, Petrinji i Zagrebu. Piše poeziju, prozu, kritiku i publicistiku, a bavi se i književnošću za decu. Bio je urednik više listova i časopisa. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Postojalo jedno more* (1966), *Spavač čistog sna* (1968), *Gru-men* (1971), *Odavde do rata* (1972), *Caprag* (1976), *Dinosaur* (1977), *Izrezano oko* (1982), *Disanje leda* (1985), *Rezači drame i kruha* (1989), *Najava zime* (1990), *Nasljedne pjesme* (1992), *Crna biljka jabuka* (1995), *San o Borhesu* (1998), *Izabrane pjesme* (1999), *Tiho pristajanje* (2004), *Šuma* (2013); roman *Daždvenjak* (2014); priče i pripovetke – *Konjanik* (1982), *Đavolov šestar* (2001), *Kao tačke u praznini* (2005), *Propušteno* (2005), kao i nekoliko knjiga za decu. Živi u Beogradu.

**Bojana Kovačević Petrović** (1971, Zrenjanin), diplomirala je i magistrirala španski jezik i hispan-ske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Radi kao asistentkinja na Odseku za romanistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Prevela je dela Karlosa Fuentes, Eduarda Mendose, Ernesta Sabata, Marija Vargas Ljose, Soe Valdes... kao i petnaestak pozorišnih komada i veliki broj filmova holivudske produkcije. Odabrala je, priredila i većim delom prevela dvotomnu antologiju hispanoameričke priče *Večita smrt od ljubavi jača* (2011, 2012), kojom je obuhvaćeno pedeset pisaca Južne i Srednje Amerike. Član je Udruženja književnih prevodilaca Srbije.

**Dinko Kreho** (1986, Sarajevo), književni kritičar, publicist i radnik u kulturi. Diplomirao je komparativnu književnost i književnost naroda BiH na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Živi u Zagrebu.

**Aleksandar B. Laković** (1955, Peć), na Medicinskom fakultetu u Prištini diplomirao 1980. godine, a specijalizaciju iz interne medicine 1988. godine u Beogradu. Od 1980. živi i radi u Kragujevcu. Piše poeziju, književnu kritiku i eseje. Urednik je časopisa „Koraci“ od 2013. godine. Objavio je knjige pesama: *Noći* (1992), *Zaseda* (1994), *Povratak u Hilandar* (1996), *Drvo slepog gavrana* (1997), *Dok nam krov prokišnjava* (1999), *Ko da nam vrati lica usput izgubljena* (izabrane pesme, 2004), *Nećeš u pesmu* (2011) i *Silazak anđela: pokosovski ciklus* (2015); knjige eseja: *Od totema do rodnika: Mitološki svet Slovena u srpskoj književnosti* (2000), *Tokovi van tokova: Autentični pesnički postupci u savremenoj srpskoj poeziji* (2004), *Jezikotvorci: Gongorizam u srpskoj poeziji* (2006), *Dnevnik reči: Prikazi i eseji pesničke srpske produkcije 2006/07* (2008), *Dnev-*

*nik glasova: eseji i prikazi srpske pesničke produkcije 2008–2009* (2011), *Đorđe Marković Koder: jezik i mit* (2013) i *Dnevnik stihova: eseji i prikazi srpske pesničke produkcije 2010–2012*; knjiga putopisa *Hilandarski putokazi* (2002).

**Konstantin Leontjev** (Константин Николаевич Леонтьев; 1831–1891), ruski pisac i mislilac. Deset godina bio u diplomatskoj službi u delovima Evrope pod turskom vlašću (1863–1873), kratko i u Beogradu (1866–1867). Napisao niz dela (ciklus pripovedaka *Iz života hrišćana u Turskoj*, romani *Odisej Polihronijades* i *Egipatski golub*) koja spadaju među najbolja ostvarenja posvećena orijentalnoj temi u svetskoj književnosti.

**Dragana Miljević** (1982, Kikinda), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu na Katedri za engleski jezik i književnost. Prevodi sa engleskog i ruskog jezika za književni časopis *Severni bunker*, onlajn magazin za kulturu *Plastelin* i magazin *Kikindske*. Jedan je od prevodilaca antologije moderne fleš fikcije *Skrati priču*. Živi i radi u Kikindi.

**Violeta Mitrović** (1989, Novi Sad), osnovne i master studije srpske književnosti završila na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Piše eseje i književnu kritiku, objavljuje u periodici.

**Frederika Oduen Ruzo** (Frédérique Audouin-Rouzeau; 1957, Pariz) francuska je istoričarka srednjeg veka. Njena istraživanja svrstavaju se u arheozoologiju – proučavanje životinjskih ostataka na arheološkim iskopinama, kao i razmatranje razvoja vrsta i njihovih međudnosa, te izučavanje suživota između ljudskog i životinjskog sveta. Ova ispitivanja srodna su sa ekoistorijom (istorijom životne sredine) i zooistorijom (istorijom životinja) – disciplinama koje su u proteklih nekoliko decenija razvili istoričari Rober Delor (*Robert Delort*) i Fransoa Valter (*François Walter*). Objavila je dela: *Životinjski koštani ostaci iz srednjeg veka u manastiru Šarite-sir-Loar (Ossements animaux du Moyen Âge au monastère de la Charité-sur-Loire, 1986)*; *Ljudi i životinje u Evropi: korpus arheozooloških i istorijskih podataka (Hommes et animaux en Europe: corpus de données archéozoologiques et historiques, 1993)*, *Putevi kuge: pacov, buva i čovek (Les chemins de la peste: le rat, la puce et l'Homme, 2003)*. Pored istorijskih istraživanja, Oduen-Ruzoova objavljuje i detektivske romane, pod pseudonimom Fred Vargas (*Fred Vargas*).

**Anes Osmić** (1991, Doboj) diplomirao i magistrirao književnosti naroda BiH i bosanski, hrvatski srpski jezik na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Učestvovao na više naučnih skupova iz oblasti književnosti. Piše za časopis *Školegijum*. Živi u Sarajevu.

**Marija Panić** (1980, Kraljevo) završila je osnovne studije iz francuskog jezika i književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Doktorirala je 2014. godine na Filološko-umetničkom fakultetu u Kragujevcu sa temom iz zoomorfne simbolike u francuskoj didaktičkoj književnosti srednjeg veka. Objavljuje članke o francuskoj i frankofonoj književnosti i prevode književnih, književno-kritičkih i kulturnoantropoloških tekstova. Živi u Beogradu.

**Mišel Pasturo** (*Michel Pastoureaux*; 1947, Pariz) čuveni je francuski medievalista. Njegovi članci i knjige o heraldici, simbolici boja, simbolici životinja, kao i teorijska razmatranja o simbolu u srednjem veku nezaobilazni su za proučavanje mentaliteta i svakodnevnog života ovoga perioda. Doktorirao je 1972. godine na prestižnoj *École des Chartes* u Parizu sa tezom o figurama životinja u srednjovekovnoj heraldici. Navodi kao anegdodu da je imao poteškoće da prijavi doktorat, pošto su se u to vreme životinje smatrale nedovoljno ozbiljnom temom za izučavanje na visokom nivou budući da nisu glavni akteri istorijskih događaja. Međutim, brojne studije o zastupljenosti i statusu životinja u svakodnevnom životu i imaginarijumu srednjeg veka objavljene u potonjim decenijama, kao i uspeh Pasturoovih istraživanja, opovrgla su ovaj tvrdokoran stav akademske zajednice. Među njegovim najpoznatijim knjigama (od kojih su neke prevedene na srpski jezik) navedimo: *Slavne životinje (Les animaux célèbres, 2001)*, *Plava, istorija jedne boje (Bleu. Histoire d'une couleur, 2002)*, *Jedna istorija simbolike srednjovekovnog Zapada (Une histoire symbolique du Moyen Âge occidental, 2004)*, *Boje naših sećanja (Les couleurs de nos souvenirs, 2010)*, *Srednjovekovni bestijariji (Bestiaires du Moyen Âge, 2011)*.

**Duško Paunković** prevodi s ruskog prozu i poeziju. Dobitnik je Nagrade grada Beograda (2005), Nagrade „Miloš Đurić“ (2002. i 2008), Nagrade „Jovan Maksimović“ (1997), Nagrade „Zlatko Krasni“ (2012) i Nagrade „Jugra“ (2012). Najvažniji prevodi: *Sabrana dela Gajta Gazdanova, Sabrana dela Konstantina Vaginova, Konstantin Leontjev, Romani, Odisej Poli-*

*hronijades, Iz života hrišćana u Turskoj, Vladislav Ho-dasevič, Putem zrna, Teška lira, Igor Irtenjev, Pesme, Nikolaj Olejnikov, Pesme.*

**Vasa Pavković** (1953, Pančevo), piše poeziju, prozu, eseje i književnu kritiku. Knjige pesama: *Kaleidoskop* (1981), *Opsesija* (1985), *Telesna strast* (1989), *Konverzija* (1994), *Nesigurnost u tekstu* (1994), *Knjiga o lastavicama* (2000), *Pomalo daleko* (2005), *Vatrena linija* (izabrane i nove pesme; 2007), *Elegije i balade iz prošlog stoleća* (2007), *U varljivom životu* (2012), *Majstori pevači: knjiga odanosti* (2013). Knjige priča: *Monstrum i druge fikcije* (1989), *Mačije oči* (1994), *Hipnotisan* (1996), *Božanske klopke* (2001), *Poslednji štićenik noći* (2001), *Glib Gibraltara – fantazma* (2004), *Moj život na Marsu* (2005), *Crnac u beloj košulji* (2008). Romani: *Ljubavnički dekaameron* (1998), *Mesec januar* (2002), *Doktor Batut protiv nadrilekara* (2006). Knjige eseja i kritika: *Sve strane sveta* (1991), *Kritički tekstovi* (1997), *Duh modernizma* (2001), *Slatki strip* (2001), *Pogled na svet* (2002), *Naš slatki strip* (2003), *Pogled kroz prozu* (2006), *Stih i smisao – eseji o srpskim pesnicima* (2012), *Pustolovine s poezijom: pesnici, knjige, pesme* (2015), *Neočekivani pesnici: Judita Šalgo, Vujica Rešin Tucić, Vojislav Despotov, Petru Krdu* (2015). Priredio više knjiga. Živi u Pančevu.

**Adrijen Rič** (*Adrienne Cecile Rich*; 1929, Baltimor, Merilend – 2012, Santa Kruz, Kalifornija), jedna od ključnih figura ne samo američke, već svetske feminističke poezije 20. stoleća. Diplomirala je na Koledžu Redklif 1951. i iste godine osvojila „Yale Younger Poets Awards“ za zbirku pesama *A Change of World*. Godine 1974. dobila je „National Book Award“ za zbirku *Diving into the Wreck* (1973). Pored navedenih objavila je sledeće knjige poezije: *The Diamond Cutters and Other Poems* (1955), *Snapshots of a Daughter-in-Law* (1963), *Necessities of Life* (1966), *Leaflets* (1969), *Will to Change* (1971), *The Dream of a Common Language* (1978), *A Wild Patience Has Taken Me This Far* (1981), *Your Native Land, Your Life* (1986), *An Atlas of the Difficult World* (1991), *Dark Fields of the Republic: Poems 1991–1995* (1995), *Midnight Salvage: Poems 1995–1998* (1999), *Fox: Poems 1998–2000* (2003), *The School Among the Ruins: Poems 2000–2004* (2006), *Telephone Ringing in the Labyrinth: Poem: 2004–2006* (2007), *Tonight No Poetry Will Serve: Poems 2007–2010*. Pored ovih, napisala je i više kritičko-esejističkih knjiga, uključujući: *Of Woman Born: Motherhood As Experience and Institution* (1976), *On Lies, Secrets, and Silence: Selected Prose 1966–1978* (1979), *Blood, Bread,*

and Poetry: Selected Prose 1979–1985 (1986), *Arts of the Possible: Essays and Conversations* (2002), *What Is Found There: Notebooks on Poetry and Politics* (1993), *Poetry and Commitment* (2007), *A Human Eye: Essays on Art in Society, 1997–2008* (2009).

**Bojan Samson** (1978, Osijek), diplomirao srpsku književnost i jezik na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio zbirku pesama *Superblues* (2007), redigovano izdanje iste zbirke na sajtu *Jurodiva knjižara*, a zbirku pesama *Folk Singer* (2014) u elektronskom časopisu *Afirmator*. Jedan od priređivača Zbornika nove novosadske poezije *Nešto je u igri* (2008). Sa gitaristom Nenadom Patkovićem čini poetsko-muzički duet *Bašta fetiša*. Sa Jovanom Živkovićem čini poetski duet *Cloudbuster Meets Hound of Love*. Sa Nikolom Oravecom čini poetski duet *Sweet Talkers*. Sa Nikom Dušanovim i Sergejem Stankovićem čini književnu grupu BES. Objavljuje priče, pesme i kritičke prikaze u domaćoj periodici i na Internetu. Živi u Novom Sadu.

**Henrih Sapgir** (Генрих Вениаминович Сапгир; 1928, Bijsk – 1999, Moskva), ruski pisac, pesnik, scenarista i prevodilac. Spada među najznačajnije savremene stvaraoce na ruskom jeziku. Bio je dobitnik najviših književnih priznanja, između ostalih i Puškinove nagrade za poeziju. Priča „Žužukina deca“ objavljena je 1997. godine u okviru zbirke *Летящий и стаящий*. Upravo po ovoj priči nosi naziv Antologija ruske kratke priče druge polovine 20. veka, izdata 2000. godine.

**Tijana Sladoje** (1989, Sarajevo), diplomirala je na Odseku za engleski jezik i književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde trenutno pohađa master studije. Živi u Novom Sadu.

**Mark Slouka**, američki pisac i esejista češkog porekla. Objavio je sledeće knjige: *War of the Worlds: Cyberspace and the High-tech Assault on Reality* (1995), *Lost Lake: Stories* (1998), *God's Fool* (2002), *The Visible World* (2007), *Essays from the Nick of Time: Reflections and Refutations* (2010), *Brewster* (2013).

**Rene Sentre** (René Cintré) francuski je medievlista, stručnjak za paleografiju. U proučavanju istorijskih dokumenata interesuje se naročito za podatke o svakodnevnom životu u srednjem veku. Njegova najpoznatija dela su: *Hronike običnih dana u pograničnim oblastima Francuske i Bretanje u jesen srednjeg*

*veka* (*Chronique des jours ordinaires, dans les marches de France et de Bretagne à l'automne du Moyen Âge*, 2006), *Srednjovekovni bestijarijum poznatih životinja* (*Bestiaire médiéval des animaux familiers*, 2012), *Srednji vek: jedna istorija u slikama* (*Le Moyen Âge: une histoire en images*, 2014).

**Srdan Srdić** (1977, Kikinda), diplomirao je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Jedan je od pobednika konkursa za najbolju neobjavljenu priču internet sajta [www.bestseler.net](http://www.bestseler.net), a dobitnik je i prve nagrade za prozu na konkursu zrenjaninskog časopisa „Ulaznica“ (2007), stipendije Fonda „Borislav Pekić“, te nagrada „Biljana Jovanović“ i „Edo Budiša“. Objavio je romane *Mrtvo polje* (2010) i *Satori* (2013), zbirke priča *Espirando* (2011) i *Sagorevanja* (2014), kao i knjigu eseja *Zapisi iz čitanja* (2014).

**Dušan Stojković** (1948, Beograd), književnik, kritičar, istoričar i prevodilac. Diplomirao i magistrirao jugoslovensku i svetsku književnost na Beogradskom univerzitetu. Radio je kao profesor srpskog jezika u mladenovačkoj gimnaziji od 1973. do 2010. Do sada je objavio preko trideset knjiga i 550 tekstova u raznim knjigama, listovima i časopisima. Prevodi sa slovenačkog jezika. Prevoden je na engleski, švedski, makedonski, češki i italijanski jezik. Dobitnik je Oktobarske studentske nagrade, Prve nagrade na Festivalu jugoslovenske poezije mladih u Vrbasu, Prve nagrade za kratku priču časopisa *Akt*, Zlatne plakete „Mirko Petković“ itd. Živi i radi u Mladenovcu.

**Predrag Šaponja** (1972, Novi Sad), diplomirao je engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Prevodio je knjige Doris Lesing, Alis Manro, Ajris Merdok, Flena O'Brajana, Luiz Velš, Mišela Fejbera... Dobitnik je nagrade Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2007). Živi u Novom Sadu.

**Žarko Trebješanin** (1950, Beograd) je srpski psiholog. Diplomirao je, magistrirao i doktorirao na Odseku za psihologiju Filozofskog fakulteta u Beogradu. Kao asistent-pripravnik zaposlio se na Grupi za psihologiju na Filozofskom fakultetu u Nišu 1974. godine, da bi naredne godine prešao na Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju (bivši Defekološki fakultet) u Beogradu, gde i danas radi. Na predmetu Opšta psihologija sa psihologijom ličnosti izabran je 1982. za asistenta, 1990. za docenta, 1992. za

vanrednog profesora, a 1995. za redovnog profesora. Takođe predaje Psihologiju ličnosti na Učiteljskom fakultetu u Beogradu. Do sada je objavio desetak knjiga i više od stotinu naučnih i stručnih radova. Za knjige *Psihoanaliza – mali leksikon* (1993) i *Šta Freud zaista nije rekao* (1994) dobio je 1995. Nagradu „Borislav Stevanović“ za naučni doprinos psihologiji koju dodeljuje Društvo psihologa Srbije. Dobitnik je i Nagrade „Žiža Vasić“ za popularizaciju savremene psihologije (1983), kao i Nagrade „Radoje Domaniović“ (2002) koju dodeljuje Udruženje književnika Srbije za doprinos tumačenju satire.

**Vilijam S. Vadel** (*William S. Waddell*), preko dvadeset godina je predavao na Odseku za engleski jezik i književnost u Koledžu Sent Džon Fišer u Ročesteru, u saveznoj državi Njujork. Uglavnom se bavi modernim i postmodernim američkim pesnicima, uključujući Roberta Frosta, Roberta Louela, Deniz Levertov i Adrijen Rič.

**Branislav Živanović** (1984, Novi Sad), diplomirao je na Odseku za komparativnu književnost Filo-

zofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše poeziju i književnu kritiku. Objavio je knjigu poezije *Pogledalo* (2010), za koju je dobio „Brankovu nagradu“ i *Crno svetlo* (2012). Živi u Novom Sadu.

**Nina Živančević** (1957, Beograd), spisateljica i prevoditeljka. Objavila je sledeće knjige poezije: *Pesme* (1982), *Mostovi koji rastu* (1984), *Gledajući knjige nezavisnih izdavača* (1985), *Duh renesanse* (1989), *Pesnički divan* (1995), *Minotaur i lavirint* (1996), *Slovo Pi* (2004), *Krajem veka* (2006), *Iscljenje* (2011) i *Umetnost hvatanja bumeranga: izabrane i nove pesme* (2013). Knjige proze: *Vizantijske priče* (1995), *Prodavci snova* (2000), *Kao što već rekoh* (2002), *Orfejev povratak* (2003), *Krajem veka* (2006), kao i knjigu razgovora *Iznenadni blesak* (2009) i studiju *Crnjanski i njegov čitalac: (repcija Crnjanskog dela u svetu)* (2012). Poezija i proza prevedena joj je na više svetskih jezika. Priredila je i prevela antologiju američke poezije *Novi Glasovi* i prevela *Priče o običnom ludilu* Čarlsa Bukovskog, *Težinu i blagorodnost* Simon Vej i dr. Živi u Parizu.